

societat vivia d'aquestes veritats y's trobava organitzada segons elles.

»Pero han passat tres segles sobre aquest ordre cristià, y aquets tres segles, l'han minat, profundament minat; l'han anat allunyant de les ànimes, de les consciencies y de la societat tota». Y aquesta societat, s'ha trovat buida, s'ha trovat desorientada, s'ha trovat corrompuda.

El poble avans sofría, pero sofría resignat: tenia fe y esperava, sabia que llur miseria sería curta y el goig duraria eternament, sabia que Deu comptava les seves llàgrimes y aixugava les gotes de llur suhor, y llur treball era alegre y llur vida tranquila. Pero are, sens fe y sens amor: sofreix y sofreix enverinantse. Els explotadors de llur ignorancia, els enemichs de l'Esglesia, li han robat la tranquil·litat; ja no espera en la Justicia eterna, ja no creu en la vida futura, ja escarneix a Deu y aborreix furiosament a n'aquesta Esglesia santa que's creu que l'enganyava.

Corrompudes per uns, insultades y escandalisades per altres, les pobres moltituts miserioses, fermentan en el seu correncors eterns y aixecan la sagnosa bandera de la Revolució, creyent que destruhint tot l'ordre social existent, trovarán llur salvació. Pero, «com que no's pot atacar a la societat, ni sisquera a una classe social, escriu Mons. Bougaud, sens trovarse ab la Relligió, veus aquí perque a tots aquets excessos s'ha juntat sempre un odi implacable a la mateixa. Llur primer acte, ha consistit sempre en proclamar l'ensenyansa atea, profanar, saquejar y cremar les iglesies, perseguir als sacerdots y relligiosos y entregarse finalment a totes les barbaritats del ateisme y de la impietat». Qu'es cabalment lo que ha passat en aquets tristíssims dies.

Aquelles moltituts inconscients, ubriagades, cegues, han cremat y saquejat els tabernacles del Senyor, han destruhit escoles y assils ahont s'educaven y alimentaven els fills del pobre, han dispersat a les esposes de Jesucrist y han arrancat de llurs convents als relligiosos que no desitjaven ni feyan altre cosa que treballar y sacrificar-se pel benestar y salvació del próxim. Pot ser algún dia els seus fills els hi tirarán en cara l'haverlos ensenyat els camins de perdició y ha-